

Thema 'de FNV over 14 jaar'

Papa is bestuurder

Druk koutend wandelden Amalia en Catootje door het bos. Ze waren nietjes en hadden elkaar lange tijd niet gezien; ze hadden mekaar dan ook heel wat te vertellen.

'Kijk die naaldbomen er eens treurig bijstaan,' zei Catootje, 'toch maar eng, hè, die zure regen.'

'Dat geeft niks, hoor,' antwoordde Amalia, 'in plaats van die smerige naaldbomen komen er allemaal loofbomen terug, zegt mijn papa.'

'Hoe kan hij dat nou weten?'

'Hoe hij dat allemaal weet? Je weet toch dat mijn pa een grote bibliotheek heeft vol boeken. Nou, en die heeft hij wel vijf of zes keer gelezen. Daaruit haalt hij dan ook zijn toekomstvisioenen om de vakbeweging te hervormen.'

Toekomstvisioenen? Vakbeweging hervormen? Wat betekent dat nou weer?'

'Daar bedoelt papa mee dat de vakbeweging haar principes ook eens van de ander kant moet laten bekijken.'

'Principes kun je toch maar van één kant bekijken, dacht ik, en wel van de principiële kant.'

'Nou moet je eens goed naar mij luisteren. De wereld verandert alom, dus moet de vakbeweging ook veranderen. En dat gaat papa nou doen. De basis, dat zijn de leden, denkt dat de vakbeweging er voor hen is. Maar de vakbeweging heeft ook met de werkgevers te maken. En die hebben weer een heel andere kijk. En daar gaat het nu bij papa om en mama is het geheel met hem eens.'

'Wat heeft je mama daar nou weer mee te maken?'

'Dat zal ik je uitleggen. Je weet, mijn papa heeft een heleboel boeken...'

'Ja, en die heeft hij wel vijf of zes keer gelezen...'

'Nou, dat uit die boeken over macht, tragiek, berusting en al dat soort heeft hij in zich opgenomen. En van mama heeft hij het positieve denken meegekregen. Dat alles tezamen maakt hem nu zo geschikt voor vakbondsbestuurder. En dat positieve denken heeft mams nu weer van de radio; daar luistert ze naar onder het werk. Tegen papa zegt ze altijd: "Als je maar wilt, dan slaag je."'

'Helemaal snappen doe ik het niet; laten we maar over iets anders praten.

Het was hardstikke leuk bij jullie met de Kerst. Maar waarom geven jullie mekaar geen kadootjes meer, zoals vroeger?'

Paps vindt dat kun je niet meer doen. Daar steek je je arme familieleden maar de ogen mee uit. Daarom hebben we dit jaar maar een home-computer gekocht; daar storen die laagstbetaalden en de uitkeringsgerechtigden zich niet zo aan. Begrijp je?'

'Nee, want daar krijgen die mensen toch niks meer mee.'

'Ja, maar daar kunnen wij niks aan doen, zegt papa. De uitkeringen is een zaak van de politiek. Trouwens, het verschil tussen arm en rijk is niet meer zo groot als vroeger. Nederland moet kunnen concurreren en daar moet je iets voor over hebben; door lage lonen en minimale steun kunnen we ons land rijker maken en heeft iedereen weer werk. Dat is toch ook wat waard! Daarom vindt mijn papa het verkeerd dat sommigen maar willen demonstreren, anderen zouden zelfs willen staken. Maar dat kan toch niet, dat is stom, zegt paps.'

'Ja, daar zou jouw papa wel eens gelijk in kunnen hebben, want bij ons op school is een meisje en die zegt ook dat staken stom is.'

'Zie je nu wel, de werknemers... hè, dat is ouderwets van me... de medewerkers zouden meer moeten nadenken over arbeidsethiek en zo.'

De meisjes waren ongemerkt hun huis weer genaderd.

'We hebben heel wat afgefilosofeerd', zegt Catootje. 'En toch wel diepzinnig. We zouden er misschien best een verslagje van kunnen maken en opsturen naar Libelle of Margriet of zo; die nemen dergelijke dingen toch wel eens op. Of zou het te lullig zijn?'

'Waarom in Libelle of Margriet? Het zou misschien best in een vakbondsblad kunnen, geloof ik. Ik zal het eens aan paps vragen.'

Thuis gekomen roept Amalia: 'Paps, hoor eens, heb je het FNV-magazine van 20 december nog?'

'Ja,' klinkt het uit de kamer met de veelgelezen boeken, 'wat wil je daarmee?'

Amalia zoekt haar papa op en vertelt

hem hun plannetje. Ze komt terug met de boodschap: 'Paps vindt het niet te lullig. We moeten zelfvertrouwen hebben, zegt hij; het laat zien dat vakbondsbestuurders ook mensen zijn. Hij zal zorgen dat het er in komt. Dolletjes, hè? En onze fotoos moeten er bij zegt hij. Zo zie je: als je maar wilt, dan slaag je.'

Antoine de Pierremontagnes